

Dovol velmi autentický příběh. (Jen osobní jména jsou tu náhradní!)

Byli jsme pozváni na nedělní bohoslužbu celkem tradičního stříhu. V sále s lavicemi nejméně pro dvě stě lidí jsem odhadl přes sto přítomných. Příjemně velký a hezky udržovaný prostor, v čele šest hudebníků potom dobré biblické kázání a na konci – kromě běžných oznámení – s modlitbami vysílali tři mladé lidi na několikátýdenní misii v zahraničí.

Pastor Petr a jeho manželka se nám po skončení bohoslužby věnovali jako hostům. V rámci milého rozhovoru u dobrého oběda nás pozvali na další setkání u nich doma. To je prý jejich **druhá církev!** Známe pastory, kteří mají dvě i více bohoslužeb za víkend, protože by se účastníci do modlitebny nevešli najednou. Tohle ale bylo něco úplně jiného! Ve čtvrtek o půl sedmé kromě nás dorazilo do prostorného obýváku šest místních lidí. Průběh setkání odrážel tří třetinový proces, jak ho běžně používáme i v našich misijních týmech, na Discovery a leckde jinde:

- Pohled zpátky: který má části: Vzájemná péče, Návrat a Oslava Ježíše
- Pohled nahoru: to je Vize a Bible
- A pohled dopředu jako obvykle představoval: Akci, Procvičování a Rozhovor s Ježíšem.

V části zvané „Vize“ Petr uchopil tabulku, doprostřed nakreslil kroužek a napsal do něj název jejich ulice. Tak říkají téhle církvi u nich doma. Kolem udělal **sedm** dalších kroužků s nějakým zkratkami. „To jsou domácí církve, jejichž zakládající týmy od nás vyšly za uplynulé tři roky!“ vysvětlil nám jako hostům.

„Příští týden bychom rádi vyslali Davida a Štěpánku...“ pokračoval. A pro nás na vysvětlenou připojil kratičký příběh, jak David a Štěpánka kontaktovali rodiny ve svém okolí i v práci, začali s nimi číst Boží slovo jako Discovery, několik lidí postupně uvěřilo, schází se jich běžně kolem desíti a posledně jich bylo třináct. „Naznali, že je čas, aby se stali církví,“ usmíval se Petr, jakoby to Davida a Štěpánku mělo napadnout už dávno.

Petr nejen sám „dělá“ tuhle vlastní domácí církev včetně večere Páně a příležitostně včetně křtu atd. ale současně podporuje multiplikaci dalších a dalších církví! Na nedělních bohoslužbách otevřeně povzbuzuje členy sboru, aby s novými lidmi zvenku směřovali k vlastním církvím u sebe doma - nebo kdekoli.

Ptal jsem se, jestli lidé z těch domácích církví chodí i do toho nedělního shromáždění. „Spíš menšina,“ zamyslel se Petr. „A nemáš obavu, že ty domácí církve vyluxují nedělní sbor?“ „To není **můj** sbor!“ opáčil rázně usměvavý pětapadesátiletý zkušeňáč.

„Přece nebuduji svoje království, ani království našeho sboru! Společně s Duchem svatým budujeme **Boží** království...“ A ještě mi dovysvětlil, že jejich hezky rekonstruovaný sborový dům se hojně využívá taky jako tréninkové centrum vedoucích a zakladatelů těch malých církví z jejich sboru a taky z mnoha dalších v jejich regionu. Zanedlouho jsem zjistil, že tohle zapojení ve **dvou církvích současně** je tam úplně běžné i pro několik věřících, kteří mají civilní zaměstnání; nejen pro pastora. Tito služebníci mají kromě neděle ještě svoji církev přes týden. Scházejí se u někoho doma případně někde v kavárně - samozřejmě s novými lidmi původem „ze světa“ a přirozeně jsou mezi i neobrácení!

Pokud se ti to všechno nějak nechce vejít do hlavy, mám pro tebe pochopení: Dej si teď, prosím, chvíli ztišení a modliteb. Prohlížej si biblické texty o církvi, které jsme četli v předchozích lekcích - a třeba si najdi i další. A hlavně v nich **naslouchej** živému Ježíši a Jeho srdci, Jeho přání.

Pane Ježíši, mluv prosím k našim srdcím a velmi konkrétně nám ukazuj, jak Tvoje slovo prakticky uplatnit v naší době: dneska, za týden, za měsíc...